

ΚΑΠΟΤΕ

- Δημοσίευση: [elliand5238](#)

Είμαι η Έλλη, μια κοπέλα της δευτέρας Λυκείου, σχεδόν 17 για μένα, μα για τους γονείς μου ακόμα 10 μάλλον. Ζω σε μια κωμόπολη, το Άργος Ορεστικό του νομού Καστοριάς. Μου αρέσει εδώ που μεγάλωσα εκτός, αν νιώθω κάτι τέτοιο επειδή δεν έχω μέτρο σύγκρισης για το πώς είναι η ζωή σε μεγάλες πόλεις. Θέλω όμως κι εγώ να γνωρίσω πολλά πράγματα στη ζωή μου, όχι ακραία προς Θεού, μιλάω για καινούριους ανθρώπους, άλλους πολιτισμούς, άλλες χώρες, άλλα ήθη και έθιμα σ' όλη τη γη. Μου αρέσουν τα ταξίδια και αυτό θέλω να καταφέρω στη ζωή, να γυρίσω όλο τον κόσμο.

Να γίνω μια εξαιρετική γιατρός που το μόνο που θα με νοιάζει θα είναι να βοηθάω και να συμπαραστέκομαι σε όλους αυτούς που πονάν και πεινάν στον κόσμο. Δεν ξέρω αν μιλάει η νιότη μου αλλά πιστεύω ότι θα κατακτήσω όλο τον κόσμο ΚΑΠΟΤΕ. Νιώθω ότι μέσα μου έχω μεγάλη δύναμη να βοηθήσω τους ανθρώπους, όπως μπορώ. Υπάρχουν κάτι μέρες και νύχτες όμως, που το μυαλό βομβαρδισμένο από την κούραση των υποχρεώσεων της καθημερινότητας, αρχίζει τις αμφιβολίες για το ποια είμαι και πού πάω, εκεί λοιπόν καμιά φορά τα χάνω. Ζορίζομαι, νευριάζω, φωνάζω, κλαίω, σκάω με λίγα λόγια αλλά όταν μετά κανένα μισάωρο μου περνάει η ένταση γίνομαι το καλύτερο παιδάκι, που λέει κι η μάμα μου! Εφηβεία, μου λέει, θα περάσει! Αυτό πάλι που μια είμαι παιδί και μια είμαι κοτζάμ κοπέλα που το πας! Ας πούμε για τις υποχρεώσεις. Τι να σκεφτώ πρώτο και τι να σκεφτώ τελευταίο. Από νωρίς το πρωί αρχίζει το τρέξιμο. Πρώτα το σχολείο, τα μαθήματα, η μελέτη, η εξέταση, τα διαγωνίσματα, οι καθηγητές, το διάβασμα κι όλα αυτά πέντε πρωινά της βδομάδας. Πόσο να αντέξεις λοιπόν αλλά εκεί είσαι μεγάλη κοπέλα και «υπεύθυνη των πράξεων σου». Και το μετά που το βάζεις; Τρως το μεσημέρι βιαστικά για να προλάβεις να πας φροντιστήριο και να έρθει το βράδυ χωρίς να το καταλάβεις! Αυτό λοιπόν με τα φροντιστήρια που σου τρων τα δύο τρίτα της ημέρας σου δεν το καταλαβαίνω! Τότε γιατί να πας σχολείο αν όλη τη δουλειά την κάνεις εκεί? Αυτός είναι ο ρόλος του σχολείου, να καταντήσσει βοηθητικός των φροντιστηρίων; Για μένα η διδασκαλία στο σχολείο θα έπρεπε να επαρκεί για να μορφώσει τα παιδιά. Ζητάτε να δώσω εξετάσεις στην Γ' Λυκείου για να περάσω στο πανεπιστήμιο να μορφωθώ, να γίνω καλύτερος άνθρωπος, να μπορέσω να κάνω κάτι κι εγώ στη ζωή μου, να συνεχίσω την πορεία μου σαν άνθρωπος, να ξεφύγω και να ανυψωθώ σαν άτομο. Η ζυγαριά όμως σκέφτομαι που από τη μια μεριά έχει το μέλλον μου και από την άλλη έχει το άγχος μου εκείνης της βδομάδας των εξετάσεων, δεν ξέρω κατά που θα κλίνει. Κι από την άλλη, αυτό όμως που δεν λέτε είναι τι θα γίνει μετά το τέλος των σπουδών μου. Πώς θα εξασφαλιστεί, όσο γίνεται βέβαια με τέτοια παγκόσμια οικονομική κρίση, το δικό μου μέλλον; Άραγε θα μπορώ να ονειρευτώ, θα μπορώ να ελπίζω για κάτι καλύτερο; Ζητάτε να δώσω εξετάσεις για να περάσω στο πανεπιστήμιο αλλά, κύριοι και κυρίες, εσείς όλοι οι πολιτικοί, την παιδεία την βρήκατε παιχνιδάκι. Ένα παιχνιδάκι που κρίνεται όμως το μέλλον το δικό μου και του κάθε παιδιού στην ίδια θέση σαν τη δικιά μου. Ένα παιχνιδάκι πολιτικό με άσχημο ήχο, που τελικά δεν αρέσει σε κανένα παιδί! Και δυστυχώς ούτε μια φορά δε ρωτήσατε τα ίδια τα παιδιά τι είναι ΑΥΤΟ που θέλουν. Το καλύτερο και πιο ελπιδοφόρο μέλλον ενός κράτους είναι η επένδυση στους νέους. Έχουν

δύναμη και όρεξη για δουλειά. Προσπαθήστε να τους δώσετε τη δυνατότητα και σταματήστε να κρύβεστε πίσω από πολιτικά παιχνίδια. Συγκεντρωθείτε και συζητήστε και καταλήξτε, ΟΛΟΙ μαζί όμως συμφωνήστε, σε ένα κοινό και τετελεσμένο σύστημα μαθημάτων και εξετάσεων που ΔΕΝ θα αλλάζει όταν αλλάζει και η κάθε κυβέρνηση. Εκεί λοιπόν θα σας παραδεχτώ!

Θα σταματήσω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μου εδώ γιατί 2000 λέξεις δεν φτάνουν ούτε κατά διάνοια για να πω όλους αυτούς τους προβληματισμούς που έχω μέσα μου. Αλλά από την άλλη και να μπω στην διαδικασία να γράψω όλους αυτούς τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες μου το μόνο που θα πάρω είναι ένας αριθμός κλήρων και τίποτα παραπάνω, διότι όλοι ξέρουμε ότι κανένας από τους «μεγάλους και τρανούς» δεν θα χαραμίσουν ούτε δευτερόλεπτο για να τα διαβάσουν! Με λένε Έλλη και είμαι ένα κορίτσι όπως εκατομμύρια άλλα και το μόνο που θέλω είναι να αλλάξω τον κόσμο.

Είναι τόσο δύσκολο αυτό;!